KATARZYNA ZDYBEL

PORTRAIT

accord

Gordon Jacob (1895–1984)
Suite for bassoon and string quartet (1968) [10'18]

[1] *Prelude* 2'37
[2] *Caprice* 1'25
[3] *Elegia* 3'36
[4] *Rondo* 2'38

Jacques Castérède (∗1926)
[5] **Fileuse pour basson et piano** (1961) 2'56

Luboš Sluka (∗1928)
Sonata per fagotto e piano (1971) [13'59]

[6] *Andante sostenuto* 3'58
[7] *Allegro energico* 10'01

Edison Denisov (1929–1996)
Sonate pour basson seul (1982) [13'06]

[8] *Moderato* 5'05
[9] *Lento, poco rubato* 4'48
[10] *Allegro moderato* 3'12

Elliott Carter (1908–2012)
[11] **Retracing for solo bassoon** (2002) 1'32

Marcin Markowicz (∗1979)
3 Miniatures for basson and string quartet (2011) [12'28]

[12] *Quasi ad libitum – Con fuoco* 3'14
[13] *Adagio* 5'47
[14] *Scherzo* 3'27

Jean-René Français (1912–1997)
Divertissement pour basson et quintette à cordes (1942) [9'59]

[15] *Vivace* 2'31
[16] *Lento* 2'50
[17] *Vivo assai* 2'09
[18] *Allegro* 2'27

Total time: 65'21

Wykonawcy / Performers:

Katarzyna Zdybel – fagot / bassoon

Katarzyna Kluczewska – fortepian / piano

Lutosławski Quartet:
Jakub Jakowicz – I skrzypce / 1st violin
Marcin Markowicz – II skrzypce / 2nd violin
Artur Rozmysłowicz – altówka / viola
Maciej Młodawski – wiolonczela / cello

Paweł Jabłczyński – kontrabas / double bass [15-18]

Wielu kompozytorów ceni sobie jego śpiewność oraz zdolności wywoływania efektów groteskowych i karykaturalnych, jednak mimo to fagot nie należy do instrumentów, na które tworzy się masowo. Antonio Vivaldi skomponował co prawda około czterdziestu koncertów fagotowych, jednak to nie o nich wspomina się przy okazji autora *Le quattro stagioni*. Tym cenniejsza wydaje się płyta-portret, w pełni ukazująca barytonowo-basowy charakter fagotu i możliwości popisowe we wszystkich rejestrach instrumentu.

Płytę otwiera *Suita* **Gordona Jacoba** (1895–1984), napisana w październiku 1968 roku na fagot i kwartet smyczkowy. Przez wiele lat Jacob wykładał w Royal College of Music w Londynie, był także bardzo płodnym kompozytorem, darzącym admiracją zwłaszcza muzykę kameralną. Przez ponad 40 lat tworzył również symfonie, muzykę filmową, pisał ponadto popularne podręczniki oraz eseje. Oryginalne utwory Jacoba, w tym cykl 15 dzieł koncertujących oraz pokaźny zbiór kameralistyki, głównie na rozmaite zestawy instrumentów dętych, odznaczają się surowością i prostotą stylu, które w zestawieniu z niektórymi gatunkami sugerowałyby szczególną skłonność kompozytora do neoklasycyzmu. *Suita* składa się z czterech części: *Preludium, Kaprysu, Elegii* i *Ronda*. Przepełniona melancholią i żałością część pierwsza, w której fagot na zmianę ze smyczkami prowadzi „temat tęsknoty" za czymś nieuchwytnym, przechodzi w radykalnie inny nastrój za sprawą lekkiego *Kaprysu*. Część druga to ulotność i humor, specyficzne *carpe diem*, możliwość ukazania owego groteskowego waloru fagotu, o którym przy okazji tego instrumentu mówi się najczęściej. W ciemnej *Elegii* Jacob przeplata fagot i smyczki dla wzmocnienia efektu smutku: niezwykłej urody kantylena skrzypiec snuje wizje nieuniknionego końca, zaniku, śmierci, która nierzadko przychodzi za szybko i niespodzianie. Ostatnia część, *Rondo*, przynosi radykalną zmianę nastroju, którego charakter można by zamknąć w krótkim porzekadle: „ale życie toczy się dalej". Codzienne zwyczajne przyjemności, radość o poranku, stała zmienność pór roku, nadzieja i nieustanna wiara w miłość z lekką nutą ironii – jak u Woody'ego Allena.

Interesująca *Fileuse* urodzonego w 1926 roku **Jacques'a Castérède'a** powstała w wyniku fascynacji kompozytora twórczością Feliksa Mendelssohna. Utwór bezpośrednio nawiązuje do jednej z „pieśni bez słów" z ośmioczęściowego cyklu *Lieder ohne Worte*, a konkretnie napisanej w 1845 roku dla Fanny Mendelssohn *Prządki* op. 67 nr 4, nazywanej także niekiedy *Zaślubinami pszczół*. Oba tytuły mają rację bytu i są sugestywną

ilustracją, czy może lepiej: muzyczną pocztówką. *Fileuse* to niezwykle energiczna i energetyzująca kompozycja, która zarazem swoim tempem może spowodować lekką zadyszkę. Ciągły ruch kojarzy się zarówno z aktywnością pszczół, jak i kołowrotkiem i taka też jest ta kompozycja: niezwykle w charakterze mimetyczna, rondoidalna, transowa jak lot trzmiela i powtarzalna czynność tkania; nerwowa i niecierpliwa jak krzątanina przed zaślubinami, w nielicznych tylko momentach zwalniająca i kołysząca. Utwór bardzo wirtuozowski, może nawet bardziej przyciągający uwagę efektami właśnie wirtuozowskimi i brzmieniowymi niż czysto muzycznymi. *Prządka* Jacques'a Castérède'a – francuskiego kompozytora, pianisty i pedagoga, ucznia Oliviera Messiaena – nie jest jednak wyłącznie aranżacją utworu Mendelssohna, co raczej wariacją na tematy romantyczne, albo może lepiej – ich ubogaceniem poprzez fagotową fakturę. Żywcem wzięte z Mendelssohna są właściwie pierwsze i ostatnie takty *Spinnerlied*, tworzące w ten sposób romantyczną ramę, która wypełniona jest treścią zgoła nieromantyczną, przesiąkniętą XX-wiecznym doświadczeniem, tak egzystencjalnym, jak i muzycznym; obecny jest tu niepokój, fagot przekomarza się z fortepianem. Aż do drugiej połowy XX wieku sonaty fagotowe pisano sporadycznie, często też mogły być one wykonywane na wiolonczeli, na ogół z akompaniamentem fortepianu. Na płycie znalazły się dwa utwory tego gatunku.

Czeski kompozytor, dyrygent i perkusista, student Arthura Honeggera – **Luboš Sluka** – urodził się w 1928 roku. Jego dorobek kompozytorski jest bardzo złożony i zróżnicowany. Wśród ponad 350 utworów poczesne miejsce zajmują dzieła wokalne i wokalno-instrumentalne, a także sporo muzyki tak zwanej rozrywkowej: filmowej, telewizyjnej czy musicalowej. *Sonata* na fagot i fortepian, znana również w transkrypcji na klarnet, powstała w 1971 roku. Choć nie znamy faktów, które by w jakiś szczególny sposób łączyły Slukę z jazzem, *Sonata*, być może ze względu na czasy, w jakich została skomponowana – zdaje się być przesiąknięta „jazzowym folklorem". Jazzujące, lekko niepokojące, niezwykle nastrojowe frazy, tak fagotu, jak i fortepianu, przywodzą na myśl dzieła Krzysztofa Komedy i innych, którzy w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia oddali życie tej – jak chciał Miles Davis – najpiękniejszej odsłonie sztuki muzycznej. Pięknie prowadzony, melancholijny i nieco ospały temat mniej więcej w połowie sonaty ustępuje miejsca niespokojnym frazom, niejako „awangardowo neurotycznym", by za niedługo wyciszyć emocje w łagodnym, ledwie słyszalnym szepcie fortepianu.

Innym przykładem sonaty na fagot jest kompozycja **Edisona Denisowa** (1929–1996). Nieżyjący już rosyjski kompozytor urodził się na Syberii, gdzie, nim na serio zajął się muzyką, studiował matematykę. Uznawany za jednego z najważniejszych – według nomenklatury radzieckiej – „muzycznych wodzów" po Dymitrze Szostakowiczu, był twórcą płodnym i zróżnicowanym, a także wybitnym pedagogiem, wykładającym między innymi w paryskim IRCAM-ie. Jego *Sonatę* na fagot solo, której momentami szczególnie blisko do poetów fortepianu i muzycznych ilustratorów w rodzaju Claude'a Debussy'ego, można usłyszeć nader rzadko, tym większa to radość, że utwór został zarejestrowany na płycie.

Elliott Carter (1908–2012), kompozytor wielbiony przez niemal wszystkich wielkich wirtuozów XX i XXI stulecia, człowiek niezwykle aktywny w ciągu swoich ponad stu lat życia, w Polsce zawstydzająco słabo znany, jest zaliczany do najwybitniejszych współczesnych twórców. Dorobek artystyczny Cartera, także pedagoga i publicysty, stanowi świadectwo intensywnej ewolucji języka dźwiękowego i technicznego warsztatu – od neoromantyzmu, neoklasycyzmu, przez dodekafonię i serializm, aż po nowatorskie idee współczesności. Trudności z percepcją jego utworów można (ewentualnie) wytłumaczyć specyficzną gęstością jego muzycznych myśli, brakiem transparentności, co z czasem się zmieniało, ale bez przesady: Carter – energia mistrzowskiego operowania rytmiczno-agogicznymi warstwami, precyzja kompozytorskiego myślenia, znakomita instrumentacja i tak dalej – wciąż pozostaje Carterem, który swą żywotnością z pewnością zawstydza niejednego o wiele młodszego muzyka. Uwodzicielski, niezwykle zabawny *Retracing* na fagot solo to wycinek koncertu *Asko* z 2000 roku, który Carter napisał dla amerykańskiego fagocisty Petera Kolkay'a. Choć *Retracing* to utwór-drobiazg, nie kryje w sobie cienia banału.

Na muzycznej mapie młodych polskich kompozytorów ślady swojej aktywności coraz częściej pozostawia **Marcin Markowicz** (ur. 1979). Koncertmistrz Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Wrocławskiej, drugi skrzypek Lutosławski Quartet i dyrektor artystyczny Międzynarodowego Festiwalu Kameralistyki Ensemble w Książu, studiował pod kierunkiem Christiane Edinger, Romana Lasockiego, Krzysztofa Jakowicza i Romana Totenberga. Jako kompozytor otrzymał w 1999 roku wyróżnienie w Konkursie Kompozytorskim im. Andrzeja Panufnika w Krakowie, a jego utwory były wykonywane na festiwalach w Polsce, Belgii, Niemczech, Norwegii, Holandii

i USA. Dla Kwartetu Śląskiego napisał *III Kwartet smyczkowy*, jest również autorem muzyki do spektakli teatralnych i filmów. *Trzy miniatury* na fagot i kwartet powstały na zamówienie Katarzyny Zdybel w 2011 roku. Coraz bardziej rozpoznawalny styl muzyki Markowicza, któremu nie brakuje humoru, swady i „muzycznego mrugania okiem", jest także udziałem *Miniatur*. Niespokojna część pierwsza, rozpoczynająca się recitativo fagotu (będącym faktycznie tematem krótkich czterech wariacji), przechodzi w kolejną miniaturę. Groteskowy liryzm, subtelny niepokój, niekiedy melancholijna zaduma przywodzą na myśl muzykę Szostakowicza. Dzieło kończy się przejrzyście i lekko, czymś na kształt *Scherza*.

Jean-René Françaix (1912–1997), neoklasyk, nadworny kompozytor bezpretensjonalnej muzyki do filmów Sachy Guitry'ego i wielbiciel Maurice'a Ravela, należał do kompozytorów wybitnie francuskich, co w skrócie oznacza, że w jego twórczości nietrudno dostrzec szczególną przejrzystość faktury, lekkość linii melodycznej czy nad wyraz błyskotliwą instrumentację. Françaix komponował dużo i z łatwością: posiadał umiejętność snucia frazy i rozwijania formy nawet z małego pomysłu muzycznego. Z jego biografii można się dowiedzieć, że już jako adept kompozycji uchodził za wyjątkowo zdolnego i był jednym z najwybitniejszych uczniów Nadii Boulanger. Jego muzyka – opery, balety, symfonika i kameralistyka, drobiazgi – płynie lekko, swobodnie i żywiołowo, może niekiedy sentymentalnie, może nawet – banalnie.
Divertissement jest prawdopodobnie najbardziej charakterystycznym tytułem w twórczości Françaix, który miał ponoć powiedzieć, że pisze muzykę wyłącznie dla przyjemności i by przyjemność dawać. Kompozycja jest zbiorem przymiotów jego dorobku w pigułce: mamy do czynienia z wciągającym dowcipem, melodyjną gracją oraz klasyczną przejrzystością i powściągliwością. *Divertissement* otwiera słoneczna melodia na fagot w tempie żwawego spaceru. Przerywana od czasu do czasu potknięciem, melodia harmonizuje z odrobiną pieprzyku dodawanego tu i tam, ale podstawowa melodia jest beztroska. Lekko, jak w stylu mozartowskich w duchu, pełnych nonszalanckiego *charme* humoru dzieł dworskich, finezyjnie, ze smakiem i elegancją. Podobnie w częściach kolejnych: letnie leniwe popołudnie na szlacheckim dworze, piknik pod wiszącą skałą, trochę niepokoju. W kompozycji nie brakuje nagłych zwrotów akcji i tonów elegijnych, niemniej jak przystało na utwór w tym gatunku – przypomnijmy, że *divertissements* miały charakter rozrywkowy lub okolicznościowy, często wiązały się z uroczystościami dworskimi – całość przeniknięta jest tonem optymizmu i radości.

tekst **Ramona Słobodzian**

Although many composers value the bassoon's melodiousness and its ability to create grotesque effects, nevertheless, it does not belong to the group of most popular instruments. Admittedly, Antonio Vivaldi composed about forty bassoon concerti, but it is not these which are recalled when the author of *Le quattro stagioni* is mentioned. Therefore, this album seems to be even more valuable, fully depicting the baritone--bass character of the bassoon and its spectacular capabilities in all registers of the instrument.

Suite by **Gordon Jacob** (1895–1984), written in October 1968 for bassoon and string quartet, opens the album. For many years Jacob lectured in the Royal College of Music in London and was a very prolific composer as well, who especially admired chamber music. For over forty years he also composed symphonies, film music, wrote popular textbooks and essays. Among Jacob's original works is a series of fifteen concertante works and a considerable collection of chamber music mainly for wind instruments, which by their austerity and simplicity in style, as well as his choice of genres, suggest the composer's particular inclination to neoclassicism. *Suite* consists of four parts: *Preludium, Caprice, Elegy* and *Rondo*. The first part, overflowing with melancholy and grief, in which the bassoon – in alternation with strings – leads with 'the longing theme' that seeks something elusive, passing to a radically different mood in the light *Caprice*. The second part is transient and humorous, a specific *carpe diem*, the opportunity to show that grotesque value of the bassoon, which is discussed most often when this instrument is mentioned. In the dark *Elegy* Jacob intertwines the bassoon and the strings to enhance the sadness effect: the violin's cantilena of extraordinary beauty evokes the inevitable end, extinction, death, which not infrequently comes too fast and unexpectedly. The last part, *Rondo*, brings a radical change in the mood, whose character could be contained in a short saying 'but life goes on'. Everyday pleasures, joy in the morning, constant change of seasons, hope and continual faith in love with a light note of irony – like in Woody Allen films.

Interestingly, *Fileuse* by **Jacques Castérède**, born in 1926, was created as a result of the composer's fascination with Felix Mendelssohn's work. The piece directly refers to one of the compositions from the eight-piece series *Lider ohne Worte*, specifically written in 1845 for Fanny Mendelssohn, *Spinning song* Op. 67 No. 4, sometimes also called *Bee's wedding*. *Fileuse* is an unusually energetic and energizing composition, which – owing to its tempo – may cause slight breathlessness. Constant motion is associated with both bees' activity and a spinning wheel. And such is this composition: unusually mimetic in nature, repetitive and trance-like, like the buzz of a bumblebee and the unique activity of weaving; nervous and anxious like the hustle and bustle before a wedding ceremony. It is a virtuoso work, perhaps attracting

more attention by these effects than by the purely musical ones. *A spinner* by Jacques Castérède – a French composer, pianist and educator, a pupil of Olivier Messiaen – is not, however, exclusively an arrangement of Mendelssohn's work. Rather, it is a variation on romantic themes, or even more – their enrichment by the texture of the bassoon. The first and last bars of *Spinnerlied* are actually taken from Mendelssohn, thus creating a romantic framework which is filled with the completely unromantic contents, permeated with the twentieth century experience, both existential and musical: the anxious bantering of the bassoon and the piano. Up till the second half of the twentieth century, bassoon sonatas had been written only sporadically, and frequently they would be performed on the violoncello, usually with the piano accompaniment. Two pieces of this kind can be found on this album.

A Czech composer, a conductor, percussionist, and pupil of Arthur Honegger – **Luboš Sluka** – was born in 1928. His musical oeuvre is very complex and varied. In over 350 works, vocal and vocal-instrumental pieces as well as a good deal of the so-called light music, i.e. film, television, and musicals occupy an important place. *Sonata* for the bassoon, also known in the transcription for bass clarinet was created in 1971. Although we do not know the facts which would in a special way connect Sluka with jazz, *Sonata* – perhaps because of the times in which it was composed – seems to be pervaded with 'jazz folklore'. Jazz, slightly unsettling, incredibly atmospheric phrases of both the bassoon and the piano conjure up works by Krzysztof Komeda and others, who in the '60s of the previous century laid down their life for this – as Miles Davis wanted – most beautiful sort of musical art. The theme – beautifully led, melancholic and a bit sluggish, somewhere in the middle of the sonata gives way to restless phrases – 'avant-garde neurotic' as it were, but soon followed with calmer emotions in a gentle, tiny whisper of the piano.

The composition by **Edison Denisov** (1929–1996) is another example of a sonata for bassoon. This deceased Russian composer was born in Siberia, where he had studied mathematics before he took serious interest in music. Considered to be one of the most important – in Russian nomenclature – 'music commanders' after Dmitri Shostakovich he was a prolific and diversified creator as well as an outstanding educator lecturing at IRCAM in Paris, among others. His *Sonata* for solo bassoon, which is sometimes especially close to piano poets and music illustrators such as Claude Debussy, is rarely ever heard. It is great joy to record this work.

Elliott Carter (1908–2012), the composer admired by nearly all great virtuosi of the twentieth and twenty first centuries, an incredibly active composer even late in life, in Poland is ashamedly barely known, but he is considered to be one of the greatest contemporary composers. Carter's artistic oeuvre, also as an educator and a columnist, signify intensive evolution of the sound language and technical skills – from neo--romanticism, neoclassicism, through dodecaphony and serialism, to innovative contemporary ideas. The difficulties with the perception of his work can be possibly explained by a specific density of his musical thoughts, 'cloudiness', lack of transparency, which changed with time but without much exaggeration: Carter – his energetic, virtuoso use of rhythmicalagogic layers, precision of composing thinking, brilliant instrumentation, and so on – still remains the same Carter, who with his vigor embarrasses many a much younger musician. The alluring, incredibly amusing *Retracing* for solo fagot is a fragment of the *Asko* concert from 2000, which Carter wrote for the American bassoonist Peter Kolkay. Although *Retracing* is minor work, it does not entail the slightest banality.

Marcin Markowicz (born in 1979) more and more often leaves traces of his activity on the map of young Polish composers. The concertmaster of Wrocław Philharmonic Symphony Orchestra, second violin in the Lutosławski Quartet and the artistic director of the Festival of Chamber Music Ensemble in Książ, he studied under the direction of Christiane Edinger, Roman Lasocki, Krzysztof Jakowicz and Roman Totenberg. In 1999 he was awarded an honorable mention in the Andrzej Panufnik Composing Competition in Cracow, and his works were performed in festivals in Poland, Belgium, Norway, the Netherlands, and the USA. He wrote *String Quartet No. 3* for the Silesian Quartet and he is also the author of film and theatre music. *Three Miniatures* for bassoon and quartet were commissioned by Katarzyna Zdybel in 2011. An increasingly recognizable style of Markowicz's music, which is not lacking in humor, zest and 'a musical wink', also plays a part in *Miniatures*. A restless first part commencing with the bassoon recitativo (being in fact the theme to be followed by four short variations), evolves into the next miniature. Grotesque lyricism, subtle anxiety, sometimes melancholic pensiveness conjure up Shostakovitch's music. The piece finishes lucidly and lightly, something like *Scherzo*.

Jean-René Françaix (1912–1997), a neo-classicist, the main composer of unpretentious film scores for the playwright and director Sacha Guitry, and an admirer of Maurice Ravel, belonged to the composers who were remarkably French, which means that in his works it is easy to notice a special clarity of texture, lightness of the melodic line, and an exceptionally brilliant instrumentation. Françaix composed a great deal and easily: he had a flair for spinning a phrase and for developing the form, even from a small musical idea. Among the pupils of Nadia Boulanger, he was regarded to be one of most outstanding and exceptionally

talented. His music – operas, ballets, symphonic and chamber music, minor works – flows lightly, easily and impetuously, sometimes sentimentally, perhaps even banally.

Divertissement is probably the most characteristic title in Françaix's output, who is believed to have said that he wrote music exclusively for pleasure and to give pleasure. The composition is a collection of the virtues of his oeuvre in a nutshell: we deal with an engrossing humour, melodious grace and classical clarity and reserve. *Divertissement* opens with a sunny melody for bassoon in the tempo of a brisk walk. Interrupted by a stumble from time to time, the melody harmonizes with a bit of pepper added here and there, but the basic melody is carefree. Lightly, like in the style of Mozart-spirited – it is full of nonchalant *charme* humour – courtly works, with great finesse, taste and elegance. Similarly, as the piece unfolds – a lazy summer afternoon at the aristocratic court, a picnic under a hanging rock, a bit of anxiety. The composition is not lacking in sudden twists and elegiac tones. Nevertheless, as befits a piece of this kind – let us remind that *divertissements* were light or occasional in nature and were often connected with court celebrations – the whole is permeated with the tone of optimism and joy.

text by Ramona Słobodzian

english translation by Joanna Pitura

KATARZYNA ZDYBEL

Jedna z najbardziej utytułowanych fagocistek młodego pokolenia, naukę gry na instrumencie rozpoczęła w 1998 roku w zamojskiej Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia pod kierownictwem Jerzego Lisaka. W latach 2002–2007, pod kierunkiem Zbigniewa Płużka, studiowała w Akademii Muzycznej (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) w Warszawie, a trzy lata później ukończyła z wyróżnieniem studia podyplomowe (Solistenklasse) w Hochschule für Musik w Stuttgarcie w klasie Marka Engelhardta. Od 2009 roku jest doktorantką w klasie Czesława Klonowskiego w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Artystka jest laureatką wielu międzynarodowych konkursów. W 2012 roku zdobyła trzy ważne nagrody: w lipcu I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie IDRS Fernand Gillet–Hugo Fox w Oxfordzie w stanie Ohio (USA), a we wrześniu II nagrodę oraz nagrodę specjalną w VI Międzynarodowym Konkursie im. Michała Spisaka w Dąbrowie Górniczej. Dwa lata wcześniej triumfowała we Włoszech, zdobywając I nagrody – najpierw w Międzynarodowym Konkursie Fagotowym im. Gioacchina Rossiniego w Pesaro, a potem podczas Międzynarodowego Konkursu Młodych Wykonawców w Chieri. W 2009 roku została laureatką II nagrody (I nie przyznano) oraz nagrody za najlepsze wykonanie utworu konkursowego w Międzynarodowym Konkursie Instrumentów Dętych i Perkusyjnych w Moskwie.

Koncertuje jako solistka i kameralistka. Jako solistka wystąpiła z towarzyszeniem tak znakomitych zespołów, jak Stuttgarter Kammerorchester, Orchestra Filarmonica di Torino, Sinfonia Varsovia, Wrocławska Orkiestra Kameralna Leopoldinum, Capella Cracoviensis, Orkiestra Symfoniczna im. Karola Namysłowskiego w Zamościu, orkiestry symfoniczne Konserwatorium Moskiewskiego, Filharmonii Wrocławskiej, Akademii Muzycznych w Warszawie i Łodzi. W sezonie 2011/2012 współpracowała z Królewską Operą w Kopenhadze, wykonując partie solowe oraz prowadząc tamtejszą grupę fagocistów. Na swym koncie ma także współpracę z SWR Saarbrücken-Kaiserslautern oraz Islandzką Orkiestrą Symfoniczną i Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej. Od 2007 roku artystka jest solistką Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Wrocławskiej.

KATARZYNA ZDYBEL

One of the most accomplished bassoonists of the young generation, began her bassoon education in 1998 studying with Jerzy Lisak at the State Music School in Zamość. From 2002 to 2007 she studied at the Academy of Music (currently the Fryderyk Chopin University of Music) in Warsaw with Zbigniew Płużek. Three years later she completed her postgraduate studies (Solistenklasse) with honours degree in Hochschule für Musik in Stuttgart where she studied with Marc Engelhardt. Since 2009 she has been a PhD student in Czesław Klonowski's class at the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław.

The artist has received numerous awards at international competitions. In the Summer 2012 she won three important prizes: First Prize in IDRS Fernand Gillet–Hugo Fox Bassoon Competition in Oxford, Ohio (USA), in September the Second Prize and the Special Prize during the 6th Michał Spisak International Music Competition in Dąbrowa Górnicza. Two years earlier she triumphed in Italy winning the First Prizes at the following competitions: the Gioacchino Rossini International Bassoon Competition in Pesaro and the International Competition for Young Performers in Chieri. In 2009 she won Second Prize (first not awarded) and the prize for the best interpretation of a newly written piece during the International Competition of Moscow Conservatory for Winds and Percussion.

She performs as a soloist and chamber musician. As a soloist she has appeared with such eminent ensembles as: the Stuttgarter Kammerorchester, Orchestra Filarmonica di Torino, Sinfonia Varsovia, Wrocław Chamber Orchestra Leopoldinum, Capella Cracoviensis, Karol Namysłowski's Symphony Orchestra in Zamość, symphony orchestras of Moscow Conservatory, Wrocław Philharmonics, Music Academies in Warsaw and Łódź. In the season of 2011-12 she was the principal bassoonist of the Royal Danish Orchestra. As an orchestral musician she has performed with the SWR Saarbrücken-Kaiserslautern, Iceland Symphony Orchestra and Warsaw Philharmonic Orchestra. Since 2007 the artist has been the principal bassoonist of the Wrocław Philharmonic Symphony Orchestra.

english translation by **Katarzyna Zdybel**

KATARZYNA KLUCZEWSKA

Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Karola Lipińskiego I i II stopnia we Wrocławiu w klasie Heleny Furmanowicz-Kurzyńskiej oraz wrocławskiej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego w klasie Grzegorza Kurzyńskiego. Obecnie jest wykładowcą ze stopniem doktora na macierzystej uczelni, a także pedagogiem w szkole muzycznej, do której niegdyś uczęszczała. Jej podopieczni są laureatami ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów pianistycznych, a sama artystka, za swe szczególne osiągnięcia w pracy dydaktycznej, otrzymała dyplom Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Jako solistka i kameralistka wykonuje utwory różnych kompozytorów i epok. Współpracując zarówno z instrumentalistami, jak i wokalistami, koncertuje w Polsce, a także za granicą. Jest laureatką wielu nagród za wyróżniającą się interpretację partii fortepianu podczas licznych konkursów.

KATARZYNA KLUCZEWSKA

The alumni of the Comprehensive Music School of 1st and 2nd degree in Wrocław in Helena Furmanowicz-Kurzyńska's class and the Karol Lipiński Academy of Music in Wrocław in Grzegorz Kurzyński's class, where after gaining her PhD, she became a lecturer. She is also a very successful teacher at the music school she previously attended. Her students have won many Polish and international piano competitions. The artist received a diploma of the Polish Minister of Culture and National Heritage for special achievements in teaching work.

Her repertoire includes works of various composers both as a soloist and chamber musician. Performing with instrumentalists and vocalists, she gives concerts in Poland as well as abroad. Katarzyna Kluczewska has received many prizes for outstanding interpretation of piano parts in numerous competitions.

english translation by **Katarzyna Zdybel**

LUTOSŁAWSKI QUARTET

Zespół powstał w 2007 roku. Wystąpił na wielu festiwalach, m. in. Wratislavia Cantans, Międzynarodowym Festiwalu Kameralistyki Ensemble, Musica Polonica Nova, Jazztopad, Festiwalu „Łańcuch", Forum Lutosławskiego w Filharmonii Narodowej, Klara Festival w Brukseli, Ankara Music Festival w Turcji, festiwalach muzyki współczesnej w Grecji, Festival van Vlaanderen w Gandawie. W 2013 roku Lutosławski Quartet został zaproszony na Hong Kong Arts Festival, Tongyeong International Music Festival w Korei Południowej, koncerty w Kioi Hall w Tokio, YST Conservatory w Singapurze, Hangzhou Grand Theatre w Hangzhou i Forbbiden City Concert Hall w Pekinie, a także na koncerty w Sofii, Atenach, Salonikach i Belgradzie. Grał również w prestiżowej sali Konzerthaus w Berlinie.

Kwartet koncertował wspólnie z Andrzejem Bauerem, Brunonem Caninem, Paulem Guldą, Kwartetem Śląskim, Royal String Quartet, Tomaszem Strahlem, Ryszardem Groblewskim, angielskim oboistą Nicholasem Danielem, światowej sławy pianistami, laureatami Konkursu Chopinowskiego – Eugenem Indjicem, Garrickiem Ohlssonem i Kevinem Kennerem, a także wraz ze znakomitym klarnecistą Michelem Lethiekiem oraz z wybitnymi jazzmanami, takimi jak – Kenny Wheeler, John Taylor i Uri Caine. Wykonał koncerty na kwartet i orkiestrę Bohuslava Martinů i Arnolda Schönberga pod batutą Maestro Jacka Kaspszyka. W grudniu 2010 roku wystąpił w Operze Brukselskiej, na zaproszenie tamtejszego Instytutu Polskiego, z koncertem zamykającym Międzynarodowy Rok Chopinowski.

Zespół wraz z zaproszonymi gośćmi – Krzysztofem Jakowiczem i Andrzejem Bauerem – nagrał dla wytwórni CD Accord pierwszą na świecie płytę prezentującą twórczość kameralną Witolda Lutosławskiego, która otrzymała nominację do nagrody Fryderyk 2009. W 2010 roku wydał płytę „Bridge" z kwartetami Dymitra Szostakowicza, Karola Szymanowskiego oraz Marcina Markowicza. W 2012 roku na zamówienie wytwórni Naxos zarejestrował dwie płyty z kompletem kwartetów Grażyny Bacewicz.

Lutosławski Quartet wykonuje muzykę współczesną, skupiając się przy tym na popularyzacji muzyki polskiej, m.in. Witolda Lutosławskiego, Grażyny Bacewicz, Karola Szymanowskiego, a także Marcina Markowicza – kompozytora i jednego z członków kwartetu. Zespół tworzą artyści wszechstronni i otwarci, którzy łączą repertuar współczesny z dziełami muzyki klasycznej, romantycznej i jazzem.

Lutosławski Quartet działa jako jeden z zespołów Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu.

LUTOSŁAWSKI QUARTET

The ensemble was founded in 2007. It has appeared at many festivals, including: Wratislavia Cantans, International Chamber Arts Festival Ensemble, Musica Polonica Nova, Jazztopad, Chain, the Lutosławski Forum at the Warsaw Philharmonic, the Klara Festival in Brussels, the Ankara Music Festival in Turkey, contemporary music festivals in Greece, Gent Festival van Vlaanderen. In 2013 Lutosławski Quartet was invited to Hong Kong Arts Festival, Tongyeong International Music Festival in South Korea, Kioi Hall in Tokyo, YST Conservatory in Singapore, Hangzhou Grand Theatre in Hangzhou and Forbbiden City Concert Hall in Beijing, as well as for concerts in Sofia, Athens, Thessaloniki i Belgrade. The ensemble performs also in Konzerthaus in Berlin.

The quartet has given concerts with Andrzej Bauer, Bruno Canino, Paul Gulda, the Silesian Quartet, the Royal String Quartet, Tomasz Strahl, Ryszard Groblewski, an English oboist Nicholas Daniel, the world-renowned pianists and Chopin Competition prize-winners – Eugen Indjic, Garrick Ohlsson and Kevin Kenner, an extraordinary clarinetist Michel Lethiec, as well as outstanding jazz players such as Kenny Wheeler, John Taylor and Uri Caine. They have performed Bohuslav Martinů's and Arnold Schoenberg's concertos for quartet and orchestra under Maestro Jacek Kaspszyk's baton. At the invitation of the Polish Institute in Brussels in December 2010, they appeared in the Brussels Opera with a concert closing the International Chopin Year.

Together with the guest musicians – Krzysztof Jakowicz and Andrzej Bauer – they have recorded world's first album featuring Witold Lutosławski's chamber works for the CD Accord label. The CD received the 2009 Fryderyk Award nomination. In 2010 the ensemble released a debut solo album "Bridge" with Karol Szymanowski's, Dmitri Shostakovich's and Marcin Markowicz's quartets. In 2012 Lutosławski Quartet recorded the complete of string quartets by Grażyna Bacewicz for the Naxos label.

The Lutosławski Quartet performs contemporary music as well as recently commissioned pieces, and focuses on popularizing Polish music, including works by Witold Lutosławski, Grażyna Bacewicz, Karol Szymanowski, and also compositions by one of the group members – Marcin Markowicz. An ensemble made up of versatile and open-minded artists, they blend the contemporary repertoire with classical, Romantic and jazz music.

The quartet works as one of the resident ensembles at the National Forum of Music.

english translation by **Anna Marks**

LUBELSKIE
HOSPICJUM
DLA DZIECI
im. Małego Księcia

Lubelskie Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia jest hospicjum domowym. Od 1997 r. świadczy bezpłatną, całodobową pomoc nieuleczalnie chorym dzieciom w zakresie opieki medycznej (lekarze, pielęgniarki, ratownik medyczny, fizjoterapeuta), psychologicznej, pedagogicznej, socjalnej i duchowej.
Ty też możesz pomóc. Więcej informacji na naszej stronie internetowej.

Little Prince Hospice for Children in Lublin is a home hospice. Since 1997, it has provided free 24-hour medical support for terminally diseased children (doctors, nurses, paramedic, physiotherapist), and psychological, pedagogic, social and mental support.
Also you can help us. Visit the website:

www.hospicjum.lublin.pl
https://www.facebook.com/HospicjumMalegoKsiecia
pr@hospicjum.lublin.pl

Podziękowania za wsparcie dla:

Nagrano w Sali Koncertowej Filharmonii im. Witolda Lutosławskiego we Wrocławiu we wrześniu i październiku 2011 oraz maju 2012 /

Recorded at the Concert Hall of Witold Lutosławski Philharmonic in Wrocław September and October, 2011, May, 2012

reżyseria nagrania / recording producers: Andrzej Sasin, Aleksandra Nagórko

montaż / editing, mastering: Aleksandra Nagórko

zdjęcia / photographs: Łukasz Rajchert

projekt okładki / cover design: Agnieszka Gołębiowska

redaktor / editor: Agnieszka Kurpisz

Katarzyna Zdybel gra na instrumencie firmy Püchner, model Superior /
Katarzyna Zdybel performs on a Püchner bassoon, model Superior

ACD 182-2
© 2012 Katarzyna Zdybel
℗ 2013 CD ACCORD

Distributed in Poland by Universal Music Polska, Worldwide distribution by Naxos

